

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/165/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615214672
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6615214672.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Daniely Maštalírovej v právnej veci žalobcu WHITEWINE, s. r. o. Bratislava, Púchovská 6, IČO:46 868 810, zastúpeného splnomocneným zástupcom V.. N. M., X..., bytom C. XX, H. proti žalovanej D. I. - TERMÁL s miestom podnikania Lučenec, Záhradná 189/22, IČO: 32 600 470, zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Brázdilom, AK Trhová 1, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 2.083,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13Cb/228/2015-471 zo dňa 31. augusta 2017 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 13Cb/228/2015-471 zo dňa 31. augusta 2017 potvrdzuje.
- II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 2.083,20 eur zamietol a rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v celosti.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 7.10.2015, doručenu súdu dňa 12.10.2015 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 4.045,50 eur, s tým, že žalovaná, resp. pôvodný žalovaný 2/ pre svoju činnosť dlhodobo využívajú na parkovanie a podnikateľskú činnosť pozemok parc. č. XXXX/X, ktorý patrí spoločnosti WHITEWINE, s. r. o. ako aj prístupovú cestu k svojim nehnuteľnostiam. Za využívanie pozemku parc. č. XXXX/X žalovaná doposiaľ nezaplatila žiadnu úhradu. Uviedol, že so žalovanou 1/ viedol súdny spor predchádzajúci majiteľ nehnuteľnosti spoločnosť REDWINE, s. r. o., ktorý neuspel, nakoľko Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 41Cob/138/2012 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu č. k. 14Cb/155/2011-103 zo dňa 21.5.2012, proti ktorým podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3M Obdo 4/2013 zo dňa 30.3.2015 mimoriadne dovolanie odmietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy dovolacieho konania vo výške 191,--eur. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že i napriek vyššie uvedeným relevantným skutočnostiam vtedajší vlastník, t. j. spoločnosť REDWINE, s. r. o., súdny spor prehral, aj keď bolo preukázané že i napriek tvrdeniam žalovanej, že nevyužíva prístupovú cestu ani nehnuteľnosť, bol vtedajšiemu vlastníčkovi zaslaný list od právneho zástupcu žalovanej na ponuku zriadenia vecného bremena v prospech jeho klientky. Dňa 30.7.2015 podal pôvodný žalovaný 2/ trestné oznámenie na OO PZ Lučenec, že „páchatel“ mu znemožnil, aby sa dostal k budovám skladu, ktoré má v W. na ulici I.. XX, a to tak, že na prístupovú cestu odstavil špeciálne vozidlo V. J. W.“,

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 13Cb/228/2015-413 zo dňa 30.6.2016 zaviazal žalovanú D. I. - THERMÁL povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 2.083,20 eur, v prevyšujúcej časti 1.962,30 eur žalobu voči žalovanej zamietol. V celosti zamietol žalobu voči pôvodnému žalovanému 2/ Z. I.. Rozsudok v časti zamietnutia žaloby voči pôvodnému žalovanému Z.

I. a vo vzťahu k zamietnutiu žaloby voči žalovanej D. I. - TERMÁL vo výške 1.962,30 eur nadobudol právoplatnosť dňa 20.7.2016.

4. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/261/2016-47 dňa 31.5.2017 súd v napadnutej časti výroku, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 2.083,20 eur rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie s vyslovením záväzného právneho názoru pre prvostupňový súd v rozhodnutí naznačenom smere. Odvolací súd preskúmaním odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odôvodnene zákonné požiadavky, ktoré vyžaduje zákon na odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa, a to ohľadne záveru, že na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu práve s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/155/2011-103 zo dňa 21.5.2012, ktorý v totožnej veci žalobu voči žalovanej zamietol, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici ako súdom odvolacím a keďže sa jedná o takmer totožné skutkové konania, je potrebné ak súd prvej inštancie dospeje k inému právnomu záveru ako súd prvej inštancie v konaní 14Cb/155/2011, aby tento svoj odlišný právny názor podrobne zdôvodnil, teda uviedol, z akého dôvodu sa odklonil od právneho názoru vysloveného súdom v konaní 14Cb/155/2011.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu, žalovanej a pôvodného žalovaného 2/, svedkov, spisovým materiálom zistil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX na základe Kúpnej zmluvy z 10.7.2014, a to parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere XX.XXX m². Žalovaná je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, a to parc. č. XXXX/X . zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXX m² - oceľový sklad č. X. Parcela č. XXXX/X . vo vlastníctve žalobcu je užívaná za účelom prístupu k nehnuteľnosti žalovanej - parc. č. XXXX/X, jedná sa o vyasfaltovanú plochu čiastočne poškodenú tak, ako to bolo zistené ohliadkami na mieste samom. Za účelom prístupu k nehnuteľnosti žalovanej je potrebné využiť predmetnú komunikáciu o dĺžke 280 m a šírke 2 m, t. j. 560 m². Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z výpisu zo živnostenského registra žalovanej zistil, že predmetom podnikania je aj maloobchodná činnosť v rozsahu voľných živností, veľkoobchodná činnosť v rozsahu voľných živností a sprostredkovanie obchodu, z výpisu živnostenského registra pôvodného žalovaného 2/ súd zistil, že živnostenské podnikanie obnovil od 12.1.2015 v rozsahu kúpy tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živností (veľkoobchod).

6. Súd ďalej uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že plocha komunikácie za účelom využívania prístupu je 560 m², a že medzi účastníkmi konania právo prechodu cez uvedenú parcelu nie je žiadnym spôsobom upravené, o čom svedčí aj fakt, že v súčasnosti prebieha konanie o určenie vecného bremena práva prechodu na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8C/248/2015. Súd ďalej uviedol, že za účelom zistenia, či dochádza k prechodom žalovanej a pôvodného žalovaného 2/ parcelou žalobcu k bezdôvodnému užívaniu je potrebné posúdiť, či v zmysle § 127 ods. 3 Obč. zákonníka žalovaná a pôvodný žalovaný 2/ nemajú zákonné právo v nevyhnutnej miere na tieto pozemky vstupovať, pokiaľ si to vyžaduje ich údržba a obhospodarovanie. Pôvodný žalovaný 2/ tvrdil, že na pozemky vstupuje za účelom ich kontroly, nakoľko v minulosti dochádzalo k častým krádežiam a poškodzovaniu majetku v areáli. Takéto obhospodarovanie by nepochybne bolo možné podriaďiť pod zákonné ust. § 127 ods. 3 Obč. zákonníka, a v tomto prípade žalobca povinný ako vlastník užívanie strpieť.

7. V súlade s právne záväzným názorom odvolacieho súdu súd konštatoval, že z predložených dôkazov zo strany žalobcu nevyplýva, že by došlo k zmene vo vzťahu k žalovanej D. I. oproti pôvodnému rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/155/2011-103 a že by žalobca preukázal využívanie nehnuteľnosti žalovanou na podnikateľské účely a teda skutočnosť, že by týmto využívaním na jej strane vznikalo bezdôvodné obohatenie, resp. by získala v uvedenom zmysle majetkovú hodnotu tým, že sa jej zvýšili aktíva alebo neznížili pasíva, hoci by inak, pokiaľ by existoval právny dôvod plnenia, jej majetkový stav by sa zmenšil, pretože za prijímané plnenie by musela poskytovať náhradu. Rovnako ako v konaní sp.zn. 14Cb/155/2011 predložil žalobca listinné dôkazy a poukázal na svedecké výpovede svedkov, ktorými dostatočne nepreukázal skutočnosť, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila na úkor žalobcu a teda, že jeho pozemok na podnikateľské účely užívala. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu zamietol, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení ohľadom užívania nehnuteľnosti žalobcu pre podnikateľskú činnosť žalovanou v intenzite nad

rámec jeho povinnosti strieť obhospodarovanie nehnuteľnosti v zmysle zákonného ust. 127 ods. 3 Obč. zákonníka. Žalobcom predložené listinné dôkazy a výpovede ním navrhnutých svedkov nepreukazujú zmenu spôsobu užívania nehnuteľnosti žalovanou oproti predchádzajúcemu stavu deklarovanému prvostupňovým súdom v konaní sp. zn. 14Cb/155/2011, následne potvrdenému odvolacím súdom.

8. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná priznal právo na náhradu trov konania v celosti s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

9. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že rozsudok považuje za nezákonný, riadne neodôvodnený a extrémne nespravodlivý. Súd sa síce riadne vysporiadal s aktívnou legitímáciou žalobcu a pojmom bezdôvodné obohatenie, ale v bode 57 rozsudku úplne poprel svoje predchádzajúce skutkové a právne závery uvedené v rozsudku zo dňa 30.6.2016. Pôvodný rozsudok bol síce odvolacím súdom zrušený, ale to neznamená, že by došlo k negovaniu svedeckých výpovedí a ďalších vykonaných dôkazov. Je nepochybné, že k bezdôvodnému obohateniu dochádzalo a dochádza a že na úkor žalobcu sa obohacujú žalovaní, či už jednotlivci alebo spoločne. Bolo preukázané, že žalovaní 1/ alebo 2/ užívajú pozemok žalobcu nad rámec potreby údržby a obhospodarovania (str. 13 rozsudku z 30.6.2016). Pôvodne sa žalobca domáhal svojho práva proti žalovanej 1/, pričom jeho žaloba bola zamietnutá, keďže podľa súdov žalovaná 1/ nevyužívala predmetnú komunikáciu. Túto mal užívať jej syn - žalovaný 2/. Následne sa žalobca domáhal svojho práva aj proti žalovanému 2/ - Z. I., synovi žalovanej 1/, voči ktorému Okresný súd Lučenec žalobu zamietol a zaviazal žalovanú 1/. Napokon súd žalobu zamietol celkom a teda v podstate poprel všetky skutkové zistenia ohľadne užívania pozemku žalobcu na účely činnosti žalovaných. Že nejde iba o kontrolu, údržbu a obhospodarovanie vkladu žalovanej 1/ je nepochybne preukázané dôkazmi. Súd v danom prípade neposkytl žalobcovi ochranu a v podstate doteraz jasne nedeklarovali kto je pasívne legitimovaný.

10. Žalobca ďalej uviedol, že podľa jeho názoru je podstatná aplikácia materiálneho hľadiska, nakoľko právny formalizmus v podmienkach demokratického právneho štátu nemôže celkom prevládať. Úlohou súdu je v podmienkach materiálneho právneho štátu nájsť také riešenie, ktoré je v súlade so všeobecnou ideou spravodlivosti, resp. v súlade s prirodzenoprávnymi princípmi. Poukázal na čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR a záverom uviedol, že funkciou súdov a justície všeobecne je poskytovať ochranu práv jednotlivca, v materiálnom právnom štáte ochranu aj základným právam a slobodám. Vždy je nevyhnutné vychádzať z individuálnych, teda na konkrétnych skutkových zisteniach založených rozmerom každej súdom prejednávanej veci. Má za to, že je nevyvrátiteľné, že Okresný súd Lučenec zistil a mal preukázané, že došlo k obohacovaniu jedného z dvoch žalovaných, a to Z. I., pričom sám súd svojvoľne rozhodol a obžaloby zbavil pána I.. Potvrdením o formalistickom prístupe súdu, čo viedlo k nespravodlivosti je skutočnosť, že samotný Okresný súd Lučenec na pojednávaní vyjadril nesúhlas s rozhodnutím krajského súdu, avšak hneď prehlásil, že je bezmocný a viazaný rozhodnutím krajského súdu. Navrhol, aby odvolací súd zaujal jasný názor vychádzajúci z vykonaných dôkazov kto je pasívne legitimovaný tak, aby žalobca mohol svoje práva v právnom štáte účinne uplatniť.

11. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla odvolanie podľa ust. § 386 písm. d/ CSP pre absenciu viacerých obsahových náležitostí odmietnuť alebo napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. S odvolaním v plnom rozsahu nesúhlasí, je nevecné, nekonkrétne. Žalobca sa v úvode odvolania opiera o skutkové zistenia súdu prvej inštancie ešte z rozsudku z 30.6.2016, pričom tento bol už zrušený, teda nie je predmetom odvolacieho prieskumu. Pokiaľ žalobca deklaruje svoj „silný dojem zo zaujatosti súdov“, opomína tým ďalšie Ústavným súdom SR konštatované právne závery, že ústavné právo účastníka na spravodlivý proces neznamená automaticky jeho právo na stotožnenie sa súdu s jeho právnym posúdením a dôvodnosťou žaloby vo veci samej. Teda ani právo na „legitímne očakávanie“ nemožno nevyhnutne stotožniť s vyhovením žalobe každého. Ďalej uviedla, že žalobcom poukazované idey spravodlivosti sú rozporuplné pri ich aplikácii účastníkom, ktorého praktiky, zmeny subjektivity na rôzne s. r. o., prevodov pohľadávok, trestných stíhaní a podobne, ktoré žalovaná spomenula na poslednom pojednávaní sú zjavne tiež mimo rámca poctivého obchodného styku. V závere odvolania sám žalobca tvrdí, že súd prvej inštancie zistil, a mal za preukázané, že prišlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného 2/ Z. I., pričom citujem: „súd sám svojvoľne obžaloby zbavil pána I.“. Ak bol žalobca názoru o dôvodnosti žaloby voči žalovanému 2/ mal podať odvolanie voči prvému rozsudku okresného súdu z 30.6.2016 čo nepodal, a tým konanie voči žalovanému 2/ je už

právoplatne skončené a nemožno už vec ďalej skúmať. A terajšie odvolanie sa voči odmietnutiu žaloby voči žalovanej 1/ je v rozpore so skutkovými tvrdeniami žalobcu v odvolaní o obohacovaní sa žalovaného 2/. Poukázala na to, že súd prvej inštancie bol po predošlom zrušení jeho rozhodnutia viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP, čo aj zrealizoval. Opačný postup by znamenal porušenie procesného postupu a možné disciplinárne postihy.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

16. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu o zaplatenie sumy 2.083,20 eur zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania v celosti.

17. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcom dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ust. § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

18. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa pôvodne voči žalovanej 1/ a žalovanému 2/ domáhal zaplatenia sumy 4.045,50 -eur na tom skutkovom základe, že je vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX k. ú. W., ulica I., konkrétne parc. č. XXXX/X a ža. lovaná 1/ je majiteľkou nehnuteľností parc. č. XXXX/X o výmere XXX m² evidované na LV č. XXXX stavba oceľový sklad č. X bez súpisného čísla, ktorá sa nachádza v areáli bývalej „G.“ parc. č. XXXX/X evidované na LV č. XXXX s tým, že pre svoju činnosť žalovaná 1/, resp. žalovaný 2/ dlhodobo využívajú na parkovanie a podnikateľskú činnosť pozemok, ktorý patrí žalobcovi ako aj prístupovú cestu k svojim nehnuteľnostiam. Keďže za využívanie pozemku žalovaný doposiaľ nezaplatil žiadnu úhradu, domáhal sa žalobca voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy titulom bezdôvodného obohatenia.

19. Okresný súd Lučenec rozsudkom č. k. 13Cb/228/2015-413 zo dňa 30.6.2016 žalobe v časti vyhovel, a to voči žalovanej 1/, keď ju zaviazal na zaplatenie sumy 2.083,20 eur, vo zvyšku voči nej žalobu zamietol z dôvodu čiastočne dôvodne vznesenej námietky premlčania, keď priznal žalobcovi nárok voči žalovanej 1/ titulom bezdôvodného obohatenia len za obdobie od 12.10.2013 do 12.10.2015. Voči žalovanému 2/ zamietol žalobu v celom rozsahu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie.

20. Voči tomuto rozsudku Okresného súdu Lučenec podala odvolanie len žalovaná (v tom čase žalovaná 1/), a to v časti výroku o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.083,20 eur z dôvodu, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a z nich vyvodil nesprávne právne závery.

21. Odvolací súd uznesením č.k. 41Cob/261/2016- 447 zo dňa 31.5.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v odôvodnení okrem iného uviedol, že z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/155/2011 zistil, že Okresný súd Lučenec rozsudkom č. k. 14Cb/155/2011-103 zo dňa 21.5.2012 v konaní žalobcu REDWINE, s. r. o. Bratislava (právnym predchodca žalobcu WHITEWINE,

s. r. o. Bratislava) proti žalovanej D. I. - TERMÁL so sídlom Lučenec (pôvodne žalovaná 1/ v tomto konaní) o zaplatenie 4.045,50 eur žalobu voči žalovanej zamietol s tým, že „mal z vykonaného dokazovania preukázať, že komunikáciou slúžiacu na prístup ku skladu žalovanej využíva najmä jej syn Z. I., ktorý podľa tvrdení žalobcu ako aj svedkov vykonáva podnikateľskú činnosť. V konaní nebola preukázaná skutočnosť, že by žalovaná užívala komunikáciu pre účely jej podnikateľskej činnosti. Keďže majetok žalovanej sa nezväčšil v priamej súvislosti s využívaním prístupovej komunikácie a k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej nedošlo, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol“.

22. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudkom č. k. 41 Cob 138/2012-137 zo dňa 20.2.2013 rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/155/2011-103 zo dňa 21.5.2012 potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania. V odôvodnení okrem iného odvolací súd uviedol, že „dospel k rovnakému právnomu názoru ako súd prvého stupňa, že žalobca v konaní dostatočne nepreukázal listinnými dôkazmi ani svedeckými výpoveďami, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila na úkor žalobcu tým, že v rozhodnom období užívala jeho pozemok a prístupovú cestu“. Proti rozsudku Okresného súdu Lučenec z 21.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20.2.2013 podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor a Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3M Obdo 4/2013-189 zo dňa 30.3.2015 mimoriadne dovolanie odmietol, keď okrem iného uviedol, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd sa dostatočne jasným a zrozumiteľným odôvodnením vysporiadal s výsledkami vykonaného dokazovania.

23. Pre vyriešenie otázky, kto v prípade takéhoto plnenia získava majetkovú hodnotu a (kto je teda povinný vydať získané bezdôvodné obohatenie), je rozhodujúce, kto uvedené plnenie prijíma bez právneho dôvodu, bez poskytovania náhrady za vykonávanie jemu nepatriacich oprávnení a bez toho, aby sa jeho majetok zmenšil.

24. Odvolací súd zotrváva na svojich záveroch vyslovených v zrušujúcom uznesení č.k. 41Cob 261/2016-447 zo dňa 31.5.2017, v ktorom okrem iného dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (13Cb 228/2015-413 zo dňa 30.6.2016) zákonné požiadavky, ktoré vyžaduje zákon na odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa, a to ohľadne záveru, že na strane žalovanej 1/ došlo k bezdôvodnému obohateniu, práve s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/155/2011-103 zo dňa 21.5.2012, ktorý v totožnej veci žalobu voči žalovanej zamietol. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nariadil súdu prvej inštancie, ak dospel k inému právnomu záveru ako súd prvej inštancie v konaní 14Cb/155/2011, aby tento svoj právny záver odlišný od rozhodnutia Okresného súdu Lučenec v konaní 14Cb/155/2011 podrobne zdôvodnil, teda uviedol, z akého dôvodu sa odklonil od právneho názoru vysloveného súdom v konaní 14Cb/155/2011.

25. Okresný súd Lučenec po vrátení veci odvolacím súdom a po doplnení dokazovania nezistil, že by došlo k zmene vo vzťahu k žalovanej D. I. oproti pôvodnému rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec č.k. 14Cb/155/2011, teda že by žalobca preukázal využívanie nehnuteľnosti žalovanou na podnikateľské účely, a že by týmto využívaním na jej strane vznikalo bezdôvodné obohatenie. Z uvedeného dôvodu súd žalobu voči žalovanej zamietol.

26. Čo sa týka námietky žalobcu uvedenej v odvolaní, že Okresný súd Lučenec zistil a mal preukázať, že došlo k obohacovaniu jedného zo žalovaných, a to pána Z. I., pričom sám súd svojvoľne obžaloby zbavil pána I., odvolací súd uvádza, že žalobca proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13Cb/228/2015-413 zo dňa 30.júna 2016 v časti výroku, ktorým súd žalobu o zaplatenie 1.962,30 eur voči žalovanej 1/ zamietol a v časti výroku, ktorým žalobu voči žalovanému 2/ v celom rozsahu zamietol, odvolanie nepodal, čím rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 20.7.2016. Potom nemôže žalobca tvrdiť, že sám súd svojvoľne rozhodol a obžaloby zbavil pána I., keď on sám proti rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu proti Z. I. zamietol odvolanie nepodal, následkom čoho nemohol byť rozsudok v tejto zamietajúcej časti preskúmaný odvolacím súdom a tým bola žaloba právoplatne voči žalovanému 2/ zamietnutá. Potom neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že odvolací súd musí zaujať jasný názor, kto je pasívne legitimovaný tak, aby žalobca mohol svoje práva v právnom štáte účinne uplatniť, pretože súd prvej inštancie dospel k správnomu záveru, že žalobca dostatočne nepreukázal, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila na jeho úkor, teda že jeho pozemok na podnikateľské účely užívala, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožnil. Aj keď žalobca nebol účastníkom konania vedeného na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 14Cb/155/2011, keďže pohľadávku získal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti REDWINE, s. r. o., nepochybne o tomto rozhodnutí okresného

súdu mohol mať vedomosť a ak v tomto konaní bola žaloba voči žalovanej D. I. zamietnutá, mal možnosť z dôvodu právnej istoty aj napriek rozsudku Okresného súdu Lučenec 13Cb/228/2015-413 zo dňa 30. júna 2016 kde súd žalobe voči žalovanej D. I. v časti o zaplatenie 2.083,20 eur vyhovel, podať odvolanie v časti výroku, ktorým súd žalobu zamietol voči Z. I.. V tejto časti rozsudku bol žalobca neúspešný a ak by podal odvolanie, musel by sa odvolací súd týmto odvolaním zaoberať, čo však už v tejto dobe nie je možné keďže voči Z. I. bolo konanie právoplatne skončené.

27. Na základe uvedeného má odvolací súd za preukázané, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

28. Odvolací súd po preskúmaní veci prišiel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

Rozhodnutie bolo jedhlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).